

før, men i 1909—10 gik den ud, efter at vi i mange Aar havde kæmpet for at faa den ud, idet Udvalget den Gang betragtede den som noget Nonsens; det var bare nogle Sportsmænd, der ønskede at faa Tilskuddet. Jeg synes, det er noget aparte, at Bevillingen nu optages igen. Kaninavl kan sikkert godt fremmes uden denne Bevilling, Kaniner er jo meget billige og meget frugtbare; denne Avl kan nok komme frem, uden at vi behøver at give nogen Bevilling. Jeg har mange Gange glædet mig over at følge med mine Børnebørn hen for at se deres Kaniner, disse vimse Dyr, men jeg synes ikke, at der er nogen særlig Grund til at fremme denne Avl gennem Tilskud. Derfor vil jeg i Modsætning til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som ikke just anbefalede Forslaget, men alligevel vilde stemme for det, anbefale Tinget at stemme imod denne Bevilling. Der er ingen Mening i at give 1 500 Kr. til Kaninavlens Fremme samtidig med, at andre Egne af Landet klager over, at Kaninerne gør Ulykker, og stiller Krav om Hjælp for at faa dem udryddet. Jeg vil derfor anbefale at stemme mod Ændringsforslaget paa Listen Nr. 44 om 1 500 Kr. til Kaninavlens Fremme.

Mads Larsen: Det er Samraadet under Nr. 9, jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger til. Det er et Samraad om Udnyttelse og Oparbejdelse af Træ fra Statens Skove til Bygningsbrug. Jeg er ganske enig i den ærede Ordførers Betragtninger angaaende dette Spørgsmaal. Vi har i Finansudvalget Aar efter Aar indbyrdes og sammen med Landbrugsministeren behandlet Spørgsmaalet om i forøget Udstrækning at anvende dansk Træ ved Statsbyggeføretagender. Det er selvsagt, at dette burde anvendes alle Vegne, hvor Staten bygger i eller i Nærheden af Skovene. Men fra Administrationens Side siger man, at dette vanskeligt kan lade sig gøre, fordi man ikke har Træet oparbejdet i den Tilstand, at det er anvendeligt, naar man staar og skal bruge det. Vi har ved disse Forhandlinger saa indtrængende, vi formaaede, opfordret Ministeren til at drage Omsorg for, at dette Forhold kunde forandres, saaledes at Staten i Tide forberedte sig paa at have det fornødne Træmateriale i oparbejdet Stand, i Stedet for at vi skal være henviste til at indføre det dyrere svenske Tømmer navnlig i Tider som de nuværende, hvor Transportmidlerne har været

saa stærkt belastede. Det er rigtigt baade økonomisk og af Hensyn til ikke at bebyrde Banerne mere end fornødent at anvende vort eget Tømmer i videst mulig Udstrækning. Vi har opfordret Landbrugsministeren til et Samarbejde med andre Ministerier, navnlig med Ministeriet for offentlige Arbejder, for at opnaa, at ogsaa disse Ministerier anvendte dansk Træ i størst muligt Omfang til deres Byggeføretagender. Navnlig naar der som i disse Aar er Tale om at bevilge mange Penge til at opføre en betydelig Mængde Funktionærboliger under Ministeriet for offentlige Arbejder, er det dog givet, at man dertil bør anvende dansk Tømmer, der dertil er fuldstændig lige saa anvendeligt som det indførte svenske Tømmer.

Den ærede Ordfører sagde, at det ikke var Udvalgets Mening at opfordre Landbrugsministeriet til at oprette Savværker omkring i de forskellige Statsskove. Jeg vil til denne Bemærkning gerne sige, at det selvfølgelig er rigtigt, at for de allerfleste af disse store Skoves Vedkommende vil der i Nærheden findes private Savværker; der maa man fra Ministeriets Side ved Overenskomst med disse kunne træffe et Arrangement, saaledes at Staten til enhver Tid har liggende oparbejdet Tømmer, der er anvendeligt i alt Fald til de Byggeføretagender, der foregaar under Ministeriets Ledelse og Ansvar. Jeg vil gaa endnu videre og sige, at forsaavidt der er tilstrækkeligt Materiale dertil, burde man tilstræbe, at man havde Træet i et saadant Omfang, at ogsaa private Folk, der boede i Nærheden af Statsskovene, kunde blive forsynet og ikke skulde være henviste til at tage det dyrere Materiale i Købstæderne.

I Anledning af de Udtalelser, der blev fremsat af den sidste ærede Taler saavel som af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), angaaende Forslaget om Tilskud til Kaninavlens Fremme, vil jeg sige, at jeg for mit Vedkommende har næret tilsvarende Betæneligheder som det ærede Medlem fra Ringkøbing. Jeg har endogsaa i Finansudvalget ret kraftigt advaret imod at tiltræde dette Ændringsforslag. Naar jeg til sidst, da vi skulde tage Standpunkt til Sagen, ikke gik imod Forslaget, var det, ligesom for det ærede Medlems Vedkommende, fordi jeg ikke ønskede at rejse Strid. Men dertil kom yderligere, at da det ærede Medlem var forhindret i at være til Stede, da vi skulde tage endeligt Standpunkt overfor dette Spørgsmaal, følte jeg, at jeg vilde komme